

Joan Miquel Nadal, alcalde de Tarragona

“Governar en coalició és molt bonic”

Tot just quan es compleix el primer any de gestió municipal presidida pel convergent Joan Miquel Nadal, a l'ajuntament de Tarragona, l'alcalde actual fa un repàs del que s'ha fet al llarg d'aquest any i assegura que "ha estat bo i positiu per a la ciutat governar en coalició".

L Alcalde de Tarragona, Joan Miquel Nadal, opina que en aquest primer any de coalició "s'ha demostrat per part de l'actual equip de govern una nova forma de fer les coses que, a més, ha estat encisadora. El balanç és realment positiu".

En aquests primers 12 mesos de govern en coalició, que es van complir el passat 17 d'agost, els objectius prioritaris de l'equip de govern municipal han estat tres: "administrar correctament la ciutat, fer unes obres determinades imprescindibles per a Tarragona i intentar posar aquesta localitat en el lloc de categoria que com a ciutat té dins del context no solament de Catalunya i Espanya, sinó més enllà", ha explicat Joan Miquel Nadal.

— *Quan va assumir l'alcaldia deia que es notaria un estil diferent de fer política municipal. ¿Realment s'ha aconseguit?*

— Jo crec que sí. L'any passat per aquestes dates ningú donava un duro per nosaltres i avui dia en donen més d'un. Fa un any semblava que hagués de venir el diluvi universal, pensaven que s'enfonsaria Tarragona, que el drama seria total. I tan sols ha plogut suficient.

— *Quan CiU, CDS i PP es van fer amb el poder municipal vostè va presentar un programa d'actuacions a la ciutat que tenien com a finalitat produir un canvi d'estil. ¿Quines han estat aquestes accions?*

— Amb el canvi d'estil hi ha hagut obres concretes, per exemple, el camp de futbol del barri de Torreforta, el projecte de casal esportiu interbarris Icomar-Riu Clar i Torreforta. S'ha urbanitzat el carrer La Unió, en ple centre de la ciutat, i el carrer de Prat de la Riba, la plaça de Sant Miquel, la Rambla Vella. S'ha iniciat el procés d'il·luminació de tot Tarragona i l'anàlisi del pla general. La nostra feina és executar el pressupost de caràcter bianual que vam anunciar en el moment oportú i que observava unes inversions per al 1989 de 2.760 milions de pessetes i de 4.700 milions de pessetes per a aquest any.

D'altres accions a destacar són l'adquisició del teatre Metropol, l'inici del projecte del poliesportiu per a Tarragona, els centres cívics dels barris de Sant Salvador i de Sant Pere i Sant Pau. Estem fent una campanya molt important pel que fa a la qüestió de la contaminació per aconseguir que la ciutat pugui conviure amb la indústria de la mateixa manera que han conviut a ciutats europees. També portem a terme una gran campanya amb la restauració dels monuments i aquest estiu hi ha hagut uns festivals d'estiu molt interessants. La neteja de Tarragona ha estat un èxit total i s'ha creat l'altra llum de Tarragona amb la il·luminació de les muralles, de la Catedral, del barri marítim del Serrall i el, proper 15 d'octubre de tota la part alta de Tarragona.

— *¿La remodelació de la façana marítima és encara una assignatura pendent?*

— La façana marítima és el gran repte de la ciutat, on no es prendran solucions a curt termini. En aquests moments tenim més possibilitats, és a dir, no ens hem volgut precipitar i ara disposem de més solucions: el projecte de RENFE, el de la Junta del Port i el dels tècnics de l'ajuntament.

— *El fet de ser alcalde l'ha obligat a deixar totalment de banda la seva professió, que és la d'advocat. ¿Com ha influït això en la seva vida?*

— "No sé... Hi ha gent que s'obsessiona pel que és i pel que farà. A mi no em preocupa. Si acabo aquesta feina i n'he de fer una altra, doncs la faré.

— *Però, a les properes eleccions municipals ¿es presentarà com a cap de llista per Tarragona?*

— A mi m'ha satisfet ser alcalde, però l'alcaldia, com es diu vulgarment, és una cosa de primera línia d'infanteria, aleshores convé una renovació constant de la gent que està davant.

— *¿S'ha d'entendre, doncs, que no es presentarà a les eleccions del juny del 91?*

— No. Això és una altra història. A més, per a la celebració d'aquestes eleccions falta un munt de temps i, d'altra banda, s'ha de tenir present que la vida política té un final i el que no s'ha de fer és perpetuar-se en el poder. De tota manera, insisteixo que falta un any i avui no és dia de parlar d'eleccions. Em nego rotundament a parlar d'eleccions.

— *Quant a la salut del pacte que mantenen entre CiU-CDS i PP, ¿continua sent bona com fa sis mesos?*

— Sí. Són quatre partits i és molt senzill. Hi ha un país que és Itàlia, que fa molts anys que té una coalició amb un important nombre de partits polítics i és un país amb un dinamisme increïble. Aleshores, hi ha països que tenen majoria, i no assenyalo Catalunya i el dinamisme en aquests casos no és tan rellevant. Insisteixo que no és el cas de Catalunya, perquè Catalunya té un dinamisme important, però els països que necessiten coalicions tenen sotracos polítics, però també tenen moltes més il·lusions. Quan hi ha coalició sempre hi ha un interès més fort per tirar endavant. A Tarragona passa això: hi ha una inquietud per part de quatre partits polítics de tirar endavant una ciutat i, consegüentment, quan algú s'engronxa, els altres estiren i, per tant, es va molt més depressa. Governar en coalició és una cosa molt bonica.

— *Si féssim marxa enrera en el temps fins al 17 d'agost de 1989, ¿tornaria a pactar amb el CDS i el PP per tal que CiU assolís l'alcaldia?*

— Sí, sí.

— *I amb vista a les eleccions municipals del 91, si es donés el cas, ¿pactaria novament amb aquestes forces polítiques?*

— O amb el Partit Socialista. Cap problema.

— *¿Seria capaç de pactar amb els socialistes?*

— Jo pactaria fins amb el diable. Però hem dit que no parlaríem de futuribles.

—¿Com valora la relació que han tingut CDS-CiU i PP amb els socialistes durant aquests 12 mesos?

—És una relació que ha millorat substancialment. El grup socialista va tenir un sotrac molt gros que va ser perdre l'alcaldia, ja que mai van arribar a creure que la perdrien. Aquesta primera fase va ser dramàtica per a ells i van perdre els papers. Ara han entrat en una etapa d'estabilització i en aquesta fase jo espero que la relació comenci a ser més raonable que la situació inicial.

—¿És una oposició dura el grup municipal socialista a l'Ajuntament de Tarragona?

—No. Normal. Ells fan l'oposició que creuen que han de fer i jo he d'acceptar l'oposició que fan i punt.

—¿Però han estat un colp dur per a vostès o no els han molestat massa?

—No. No han significat un colp dur ni ens han molestat perquè és la seva obligació constitucional fer d'oposició i, per tant, no es pot molestar quan un exerceix un dret.

—¿En un futur immediat el grup municipal socialista pot ser un rival difícil de vèncer?

—No ho sé, depèn dels electors.

—¿Però li sembla que és un contrincant fort?

—Fort, no. És un contrincant més. Com diuen en castellà: *no hay enemigo pequeño*.

La realitat ha estat, però, que el grup municipal una vegada desbancat del poder local, ha passat bastant desapercbut. Quan Joan Miquel Nadal va assumir l'alcaldia de Tarragona i van entrar a formar part del govern municipal els grups del CDS i del PP, amb dos i tres regidors respectivament, els socialistes presidits per l'ex-alcaldede Josep Maria Recasens van afirmar rotundament que ells constituïrien un "govern a l'ombra" per tal de ser molt crítics amb l'actuació del nou equip de govern. A l'hora de la veritat això no ha estat així, els socialistes han callat o han parlat molt poc, però en qualsevol cas no han estat l'oposició dura que semblava que havien de ser ara fa un any.

Amb vista a les pròximes eleccions municipals no està massa clar encara què passarà, però tot sembla indicar cada vegada més que l'equip capitanejat per Joan Miquel Nadal va deixant empremta a la ciutat i paral·lelament la gent va oblidant els socialistes. Amb l'arribada dels convergents al capdavant de l'Ajuntament de Tarragona s'ha notat un aire diferent a la ciutat. Potser tot el que s'ha fet al llarg d'a-

